

Amnesty International i Norge

Landsmøte 2026

Sakspapirer

Innhold

SAK 6/26 – ØKONOMI: Regnskap 2025.....	2
SAK 7/26 – ØKONOMI: Inntekts- og kostnadsramme 2027	5
SAK 8/26 – ØKONOMI: Valg av revisor	7
SAK 9A/26 –STRATEGI: Strategi for Amnesty International i Norge 2026-2030	8
SAK 9B/26 –STRATEGI: Barns rettigheter i organisasjonssammenheng inn i strategien.....	9
SAK 9C/26 –STRATEGI: Vold i nære relasjoner opprettholdes som en overordnet, strategisk prioritering.....	14
SAK 10/26 – ORGANISASJON: Arrangere landsmøter annethvert år	18
SAK 10.1/26 – ORGANISASJON: Endringsforslag - Ingen styremedlemmer velges i forbindelse med realitetsbehandling av vedtektsforslag fra gruppe 48	20
SAK 11/26 – ORGANISASJON: Endring i § 5 i Amnesty International i Norges vedtekter.....	23
SAK 12/26 – ORGANISASJON: Differensiering mellom medlemmer og faste givere	24
SAK 13/26 – ORGANISASJON: Utredning av delegatordning.....	31
SAK 14/26 – ORGANISASJON: regional tilstedeværelse i nord	34

SAK 6/26 – ØKONOMI: Regnskap 2025

Fremmet av: Styret i Amnesty International Norge

Vedlegg: Årsregnskap med kontantstrømoppstilling, noter og styrets beretning

Forslag til vedtak:

Amnesty International Norges landsmøte vedtar de fremlagte regnskap.

Bakgrunn

Vedtak fra AI Norges Landsmøte i 2025

Amnesty International i Norges landsmøte vedtar inntektsramme på 170,3 mill. kr og en kostnadsramme på 168,5 mill. kr.

Landsmøtet viser til vedtektenes § 7 og gir styret adgang til å foreta eventuelle endringer som har som mål å realisere eller forbedre budsjettert resultat, eller om nødvendig å begrense mulige negative resultatavvik. Styret skal redegjøre for foretatte endringer. Bruk av organisasjonens fond skal skje i henhold til gjeldende retningslinjer.

Saken:

Inntektene i 2025 ble tilnærmet lik inntektene i 2024, og den langsiktige utviklingen vi har sett med en utflating av inntektene ble dermed ytterligere bekreftet gjennom året. Også kostnadssiden ble tilnærmet lik, og året endte med et overskudd på 0,3 mill kr.

Et særtrekk ved 2025 var en markert økning i inntekter fra øremerkede innsamlinger til Amnestys arbeid i Gaza og i Sudan. Disse midlene går i sin helhet direkte videre til vårt internasjonale sekretariat, og har sikret at bevegelsen kan fortsette og forsterke dette viktige arbeidet. Våre medlemmer og givere har støttet godt opp om disse innsamlingene, og til sammen 7,5 mill kr ble samlet inn på denne måten.

I 2025 trådte første trinn i økningen av kontingentsatser til det internasjonale sekretariatet i kraft. Amnesty International Norge har støttet opp under denne endringen, og styret vedtok ved utgangen av året også å gi et frivillig bidrag til det internasjonale arbeidet, delvis øremerket støtte til vårt arbeid i Iran i tilknytning til urolighetene som har vært der i høst.

Det er i forbindelse med årsregnskapet for 2025 gjort en ny gjennomgang av fordelingsnøkler for felleskostnader inkludert lønnskostnadene, knyttet til kostnader for å skaffe inntekter til Amnesty. Gjennom møte med Innsamlingskontrollen ble det klargjort prinsipper for hva som defineres som innsamlede midler og medlemsmidler, noe som også har ført til endringer i fordelingen av kostnader til anskaffelse av midler.

Organisasjonsgjennomgang

De langsiktige prognosene til Amnesty International Norge viser en pågående og vedvarende utflating av inntektene, mens den eksisterende kostnadsbasen vil øke med lønns- og prisstigning. Denne utviklingen kan ikke fortsette over lang tid, og styret har identifisert behov for å redusere kostnadene tilsvarende 6 årsverk innen utgangen av 2029. Styret har vurdert det som viktig å ta tidlige grep, og ba derfor sekretariatet om å gjennomføre en organisasjonsgjennomgang med sikte på å redusere kostnadene.

Gjennom den organisasjonsgjennomgang som er gjennomført har det blitt identifisert innsparinger på 4 årsverk. Den resterende kostnadsreduksjon vil bli realisert gjennom naturlig avgang som ikke vil bli erstattet i perioden frem mot 2029.

Inntekter

De samlede inntektene i 2025 var på 177,9 mill kr. Sammenlignet med 2024 var dette en nedgang på 0,9 mill kr, mens det i forhold til vedtatt inntektsramme for året endte 7,6 mill kr over.

Medlemsinntektene (inkludert medlemsdonasjoner) viste en økning på 1,6 mill kr år, og endte på 96,6 mill kr. De øvrige inntektselementene viser samlet sett en liten nedgang, og økningen i øremerkede midler motsvares av reduksjoner i innsamling av frie midler, arv og næringslivinntekter.

Merverdiavgiftsrefusjon gikk ned med 0,7 mill kr, noe som skyldes en nedgang i aktivitetsnivå mellom 2023 og 2024 (refusjonen vi fikk i 2025 var knyttet til våre kostnader i 2024).

Kostnader

De totale kostnadene i 2025 var på 177,6 mill kr. Dette var en økning på 1,5 mill kr, og i forhold til vedtatt kostnadsramme for året endte kostnadene 9,1 mill kr over.

Som alltid er lønnskostnader er den største kostnadskomponenten i vårt regnskap, og de endte på 71,7 mill kr, en økning på 4,6 mill kr ift 2024. Økningen er knyttet til ordinært lønnsoppgjør, samt engangskostnader ifm organisasjonsgjennomgangen som ble gjennomført mot slutten av året.

Kontingent til det internasjonale sekretariatet ble i 2024 på 47,3 mill kr, noe som er en økning på 3,2 mill kr. Økningen er knyttet til utbetalinger av de tidligere omtalte øremerkede midlene. Med dette går over 26% av våre innsamlede midler til det internasjonale arbeidet.

En del av de samlede kostnadene våre er brukt i prosjekter som enten er finansiert gjennom vårt Prosjektfond, eller gjennom eksternt finansierte midler. Det største av disse er

Individprosjektet vårt, som ble finansiert gjennom Prosjektfondet som et treårig prosjekt der vi jobber med individsaker i Øst-Europa og i MENA-regionen. Dette prosjektet er nå i ferd med å nærme seg avslutning, men forbruk i 2025 var på 3,8 mill kr av en total ramme på 11,5 mill kr.

Vi er også nå halvveis i vårt største eksternt finansierte prosjekt så langt, Min Stemme. Vi har fått en samlet tildeling på 7,2 mill kr til dette prosjektet, og vi har i 2025 kostnadsført 3,5 mill kr og inntektsført 2,4 mill kr på dette prosjektet.

Resultat

Årsresultatet for 2025 ble på 0,3 mill kr, og overskuddet overføres til Prosjektfondet (se under).

Investeringer

I 2025 ble det gjort investeringer på 0,7 mill kr, i all vesentlighet knyttet til utvikling av våre IT-systemer.

Formålskapital (våre fond)

Følgende tabell viser utviklingen i vår formålskapital. Økningen skyldes årsresultatet for 2024 som var på 2,7 mill kr.

Fond (mill kr)	Pr 31.12.2024	Pr 31.12.2025
Sikringsfond	37,1	37,1
Prosjektfond	24,2	24,5
Sum	61,3	61,6

Utdeling fra prosjektfondet

Siden **landsmøtet** i 2024 er det gjort følgende utdelinger fra Prosjektfondet;

- Frivillig bidrag til det internasjonale sekretariatet 3,5 mill kr
- «Let them live» – prosjekt barn i Gaza 0,5 mill kr

På landsmøtet i 2022 ble det besluttet å arbeide for en reduksjon av Prosjektfondet, dette på bakgrunn av at det hadde vokst seg større over tid og at hensikten med dette fondet aldri har vært at det skal vokse seg stort, men at midlene skal brukes til prosjekter som støtter opp om Amnestys formål. Styret besluttet at man skulle arbeide mot et Prosjektfond på ca 10 mill kr, og godkjente igangsetting av prosjekter som skulle føre til at prosjektfondet ville gå mot dette nivået ved utgangen av 2025.

En nedbygging av Prosjektfondet gjøres i praksis ved at det planlegges for underskudd i den aktuelle perioden, og dette gjøres ved å legge til grunn et nullresultat for den ordinære driften, og et negativt resultat for de prosjekter som gjennomføres via finansiering fra Prosjektfondet. Av ulike årsaker har resultatene de siste årene vært positive eller rundt null, og målsetningen om å komme ned på ca 10 mill kr i Prosjektfondet ved utgangen av 2025 ble dermed ikke nådd.

Styret har likevel vært tilbakeholdne med å oppmuntre til nye prosjekter for å redusere Prosjektfondet, utover å vedta frivillige bidrag til det internasjonale sekretariatet. Årsaken til dette ligger i de negative økonomiske utsiktene som det redegjøres for på landsmøtet i 2025, og styret prioriterer å ha trygghet for at nødvendige resultatforbedrende tiltak iverksettes for å bringe prognosene mot et nullresultat før det igangsettes nye prosjekter finansiert via Prosjektfondet.

SAK 7/26 – ØKONOMI: Inntekts- og kostnadsramme 2027

Fremmet av: Styret i Amnesty International Norge

Forslag til vedtak:

Amnesty International i Norges landsmøte vedtar inntekts- og kostnadsramme på 170,3 mill kr.

Landsmøtet viser til vedtektenes § 7 og gir styret adgang til å foreta eventuelle endringer som har som mål å realisere eller forbedre budsjettert resultat, eller om nødvendig å begrense mulige negative resultatavvik. Styret skal redegjøre for foretatte endringer. Bruk av organisasjonens fond skal skje i henhold til gjeldende retningslinjer.

Saken:

På bakgrunn av den økonomiske utviklingen i 2024, den vedtatte internasjonale og nasjonale strategi for perioden 2022-2030, etablert fundraisingsplan for 2024-29 og de fremtidsutsikter styret ser er det utviklet en prognose for de kommende årene. Den nedenstående tabell viser prognosen for vårt ordinære budsjett, dvs før kostnader knyttet til prosjekter som er finansiert av Prosjektfondet.

I og med at AIN er en organisasjon som ikke skal produsere noe overskudd, men bruke de inntjente midler til menneskerettighetsformål og med det gå i balanse, følger det at man år for år planlegger å gå i økonomisk balanse (styre mot et null-resultat). Det er imidlertid satt krav til å sette av midler til et sikringsfond basert på driftskostnadene i Norge i det enkelte år, og det må derfor planlegges for et så stort overskudd at man har midler til å sette av til

dette. Basert på forventet omsetning i 2027 trengs det imidlertid ikke settes av overskudd for å dekke dette kravet.

Prognosen for 2027 er basert på den langsiktige prognosen for 2026-31 som ble utarbeidet i august 2025. Dette er den samme prognosen som ble lagt til grunn for de økonomiske innstrammingsiltak som ble vedtatt høsten 2025, og der en tidligere versjon ble presentert på landsmøtet i fjor.

De samlede inntekter for 2027 er anslått til 177,9 mill kr. Dette er en nedgang på 1,1 mill kr ift budsjett 2026, noe som skyldes at det eksternt finansierte prosjektet «Min Stemme» forventes å bli avsluttet våren 2027, og bevilgningen til dette vil dermed bli redusert fra 2026. Det er med andre ord en flat inntektsutvikling fra 2026 til 2027, i stor grad i tråd med det som har vært utviklingen de senere årene. Dette gjelder også medlemsinntekter som er den største inntektskilden vår.

SMS-inntektene til AIN vil i 2025 ligge på ca 25 mill kr. For de øvrige inntektskildene (næringsliv, kampanjer, arv og andre inntekter) er det tatt utgangspunkt i dagens nivå, og lagt inn en relativt beskjeden ambisjon om vekst i årene fremover.

På kostnadssiden er det lagt til grunn at antall ansatte ved utgangen av 2026 fremskrives, noe som betyr at kostnadsreduksjoner implementert gjennom organisasjonsgjennomgangen er inkludert. Det er for øvrig lagt til grunn lønns- og

prisutvikling iht SSBs prognoser på de ulike postene. Det legges i all vesentlighet til grunn et uendret aktivitetsnivå på de øvrige postene.

Det er lagt til grunn at avtale med det internasjonale sekretariatet om drift av avdelingen Human Rights Education (p.t. 4 årsverk) forlenges ut over gjeldende avtaleperiode (ut 2026).

De ovenstående forutsetningene gir grunnlaget for beregning av kontingent til det internasjonale sekretariatet, og dette er kalkulert til brutto 42,6 mill kr for 2027, og netto (dvs etter fratrukk for drift av Human Rights Education) på 36,8 mill kr.

Tabellen viser at vi planlegger å gå i balanse før Prosjektfondfinansierte aktiviteter. Før eventuelle nye bevilgninger fra Prosjektfondet har vi et budsjett på 2,1 mill kr til den gjenstående delen av Individprosjektet, som vil avsluttes til sommeren og ressursene føres inn i ordinær drift.

Ut fra de ovenstående forutsetninger er følgende prognose utarbeidet for 2027 for den ordinære driften samt eksternt finansierte prosjekter:

(mill kr)	Budsjett	Prognose
-----------	----------	----------

Medlemsinntekter	97,0	97,0
SMS-inntekter	26,8	25,1
Andre inntekter (inkl mva-	55,2	55,8
Sum inntekter	179,0	177,9
Lønns- og personalkostnader	70,6	69,7
Ekstern fundraisingskostnad	17,5	19,2
Kontingent til Amnesty	36,2	36,8
Andre kostnader	54,2	52,2
Sum kostnader	178,5	177,9

SAK 8/26 – ØKONOMI: Valg av revisor

Fremmet av: Styret i Amnesty International Norge

Forslag til vedtak: Deloitte velges som revisor for AI Norge.

Saken:

På landsmøtet i 2025 ble Deloitte valgt som ny revisor. Selskapet har revidert AINs regnskap for 2025.

Styret har tidligere orientert om at det er naturlig å skifte ut revisor med jevne mellomrom, nærmere bestemt hvert 5. år. Det ble derfor inngått avtale med Deloitte om å gjennomføre revisjon for regnskapsårene 2025-2029

I henhold til vedtektene skal Landsmøtet velge revisor ved hvert landsmøte, og selv om det inngås en avtale om revisjonstjenester for en femårsperiode står landsmøtet fritt til å velge revisor ved hvert landsmøte. Deloitte er innforstått med dette.

SAK 9A/26 –STRATEGI: Strategi for Amnesty International i Norge 2026-2030

Fremmet av: Styret

Vedlegg: Utkast til Strategi for Amnesty International i Norge 2026-2030

Bakgrunn:

Strategiutkastet er utledet av, og henger godt sammen med, den internasjonale strategien for hele den verdensomspennende Amnesty-bevegelsen, som også gjelder fram til og med 2030.

I utgangspunktet skulle Strategi for Amnesty i Norge 2022-2030 kun revideres og justeres midtveis i perioden. Særlig to forhold har gjort at styret tidlig konkluderte med at vi trenger en ny strategi for den gjenværende perioden: Den eskalerende autoritære vendingen verden står overfor med stadige angrep på den regelstyrte verden er svært utslagsgivende. Det andre forholdet er et svakere givermarked og synkende inntektsprognoser de nærmeste årene, noe som gir en tydelig effekt på resultatene fra 2029 og fremover.

En strategi skal peke ut hva som skal være de tydelige målsettingene i årene som kommer, og hvilke grep (metoder) man tenker å ta for å oppnå disse målsettingene. En strategi bør foreta noen helt tydelige prioriteringer. Styret mener at en god strategi ikke sprer seg for tynt – fordi da blir arbeidet lett for fragmentert og det blir potensielt forvirrende hvem Amnesty er for alle vi ønsker å få med oss.

En strategi er ikke en handlingsplan. En strategi peker på noen hovedgrep og -retninger, men handlingsrommet for å bestemme hva som lønner seg å fokusere på til enhver tid – i forhold til hva som fortløpende skjer i samfunnet og markedet – må besluttes av ansatte som jobber for og med Amnesty på daglig basis. Fordi verden nå beveger seg så utrolig fort, er det viktigere enn noensinne at en strategi er på et overordnet nivå og at handlingsrommet i hverdagen er tilstede. Styret har derfor valgt å holde strategien enda med kortfattet enn tidligere – på bare 2 sider.

Styret ønsker å understreke at en ny strategi setter et nytt nullpunkt i Amnestys virksomhet. Tidligere landsmøtevedtak og foregående strategier bortfaller og ny strategi overtar.

Strategiutkastet er utarbeidet på basis av innspill til menneskerettighetstematikk, som ble diskutert i workshop på Landsmøtet 2025. Det ble videre arrangert to åpne innspillmøter med våre mest aktive medlemmer (årsmedlemmer og gruppelemmer) høsten 2025. Dessverre skjedde det en feil i utsendelsen av invitasjonen til disse høringsmøtene, slik at ikke alle som skulle mottok

invitasjonen. Strategiutkastet har ligget tilgjengelig på amnesty.no siden 10. desember 2025. I tillegg ble strategien også presentert på to digitale landsmøteforberedende møter i februar i år.

Forslag til vedtak: Landsmøtet vedtar Strategi for Amnesty International i Norge 2026-2030

SAK 9B/26 –STRATEGI: Barns rettigheter i organisasjonssammenheng inn i strategien

Tiltak for å sikre barns grunnleggende rett til å bli hørt, få informasjon og medvirke i organisasjonssammenheng, både som gruppe og barn som er medlem av organisasjonen. Jobbe for at barn og unge (under 18 år) ikke blir mottakere av innhold Amnesty International har produsert som ikke er passende for dem.

Fremmet av: Catharina Vogt

Forslag til vedtak:

- *AIN skal sikre at barns rett til å bli hørt, få informasjon og få medvirke i AIN saker som angår dem blir ivaretatt*
- *AIN skal ivareta barns behov og rettigheter som medlem av organisasjonen.*
- Barns rettigheter i organisasjonssammenheng (både som gruppe og som medlemmer) skal bli en integrert del av AIN sin strategi for perioden 2026-2030. Tematikken skal ytterligere styrkes i strategi som legges for perioden 2030-2036.
- AIN skal aktivt jobbe for at barn og unge under 18 år ikke blir mottakere av AIN produsert innhold som ikke er passende for dem.
- AIN skal jobbe for å øke den internasjonale organisasjonens bevissthet knyttet til den samme tematikken.

Konkret forslag til hvordan vedtaket kan forankres i gjeldende strategi og i utkast til ny strategi.

Forslag til tekst innlemmet i utkast strategi for 2026-2030 (s.2, etter Rettigheter i krig og konflikt):

Ivaretagelse av barns rettigheter som gruppe og som medlemmer av AIN

Barn som gruppe har grunnleggende rett til å få informasjon som angår dem, bli hørt og få medvirke i saker som angår dem. Disse rettighetene ligger fast, uavhengig av om barn er medlem av organisasjonen eller ikke. Når barn får være meningsbærende, blir det lettere

for organisasjonen å få gehør for menneskerettslige problemstillinger organisasjonen engasjerer seg i. AIN skal:

- sikre at barns rett til å bli hørt, få informasjon og få medvirke i AIN saker som angår dem
- ivareta barns behov og rettigheter som medlem av organisasjonen
- jobbe aktivt for at barn og unge under 18 år ikke blir mottakere av AIN produsert innhold som ikke er passende for dem.
- jobbe for å øke den internasjonale organisasjonens bevissthet knyttet til den samme tematikken.

Bakgrunn forslag til vedtak:

Amnesty International Norge skal jobbe for demokrati og ytringsfrihet, men utelukker systematisk et betydelig antall barn som ressurs. Organisasjonen ivaretar heller ikke godt nok barns rettigheter i organisasjonssammenheng. AIN har publisert innhold som er uegnet for barn. Siden AIN har vært kjent med at et betydelig antall barn ville bli mottakere av dette materialet, så har ikke organisasjonen vist tilstrekkelig bevissthet knyttet til barnekonvensjonen ved publisering.

Barn under 13 år er ikke en prioritert del av organisasjonens medlemsmasse, selv om dette er en gruppe som trenger mer tilrettelegging og oppfølging for å kunne ta del i organisatoriske prosesser. Det gjøres ikke forsøk på å få bedret medlemsbalansen, slik at denne medlemsgruppen også kan ha en reell innflytelse på organisasjonen.

Amnesty International Norge har i dag ikke tilstrekkelig med strukturelle mekanismer som sikrer at barn blir hørt, får informasjon og får medvirke til saker som omhandler dem, hverken som gruppe eller individ.

Barn har rett til å få informasjon om saker og tema som angår dem. De har rett til å bli hørt, og de har rett til å få medvirke.

Barn har rett til å bli skjermet for innhold som er uegnet for dem. Amnesty International Norge og Amnesty International må respektere norsk lov, der menneskerettsloven rager høyest i hierarkiet. Av konvensjonene som er integrert i norsk lovgivning, så er det barnekonvensjonen som skal vektes tyngst ved motstrid til all annen norsk lovgivning.

Amnesty International må ha en praksis som harmoniserer med barns grunnleggende rettigheter i all aktivitet, på alle nivå, nasjonalt og internasjonalt.

Styrets innstilling:

Styret takket forslagsstiller for forslaget. Forslaget oppleves som klart formulert.

Styret innstiller landsmøtet på å ikke vedta forslaget.

Om forslaget skulle blitt vedtatt, ville det være et omfattende tillegg til arbeidet som allerede er forespeilet i forslaget til ny strategi for 2026-2030. Det er vanskelig å se at dette kan løses innenfor eksisterende ressurser uten å prioritere ned andre deler av det planlagte arbeidet i strategien. Dette gjelder spesielt arbeid knyttet til aktivisme, kommunikasjon og marked. Dette vil være enda mer ressurskrevende om vi skal satse på barn under 13 år.

Amnesty i Norge er forpliktet til å følge Amnestys internasjonale strategi, og barns rettigheter er ikke et prioritert tema i denne. Vi kan velge å jobbe mer med tematikk som angår barn og deres rettigheter innenfor Amnestys gjeldende strategiske satsningsområder. Styret anbefaler ikke dette, av ulike grunner:

- Amnesty Norges informasjons- og mobiliseringsarbeid er i stor grad avhengig av etterforskning fra vårt Internasjonale sekretariat. Siden barns rettigheter ikke er et prioritert tema internasjonalt, får vi lite konkret materiale vi kan jobbe med som har et spesielt fokus på barns rettigheter, og det er usannsynlig at dette vil endre seg.
- I Norge har både Redd barna og UNICEF et spesielt fokus på barns rettigheter. I tillegg fokuserer en rekke bistandsorganisasjoner på barn som er rammet av væpnet konflikt eller barns økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter. Amnesty har lite å tilføye på dette området, og det ville være lite meningsfullt at vi prøver å utkonkurrere andre som allerede gjør en utmerket jobb.
- Når det gjelder barns rettigheter i Norge, er dette også godt ivaretatt både av sivilsamfunnet og av statlige tilsynsorganer. Amnesty Norge er allerede på banen i diskusjonen om barns rett til ytringsfrihet. I tillegg har vi et eget, omfattende undervisningsprogram for å sette unge mennesker bedre i stand til å bruke ytringsfriheten sin.

Styret ønsker å bemerke at Amnesty som organisasjon har en aktsomhetsplikt som betyr at vi må forsikre oss at vi ikke bidrar til brudd på Barnekonvensjonen eller andre menneskerettigheter. Utover dette, er Barnekonvensjonen juridisk forpliktende for stater, ikke for ikke-statlige aktører som Amnesty og andre organisasjoner. Det betyr at å legge til rette for barnas deltakelse, mulighet til å ytre seg og bli hørt bare er en forpliktelse for staten. I tillegg anerkjenner Barnekonvensjonen at inkludering og deltakelse av barn er avhengig av barnas modenhet i lyset av formålet. Selv staten er ikke forpliktet til å legge til rette for at barn kan være med på alt, uansett alder.

Amnesty i Norge jobber i dag aktivt med målgruppen «ungdom» som er personer mellom 13 og 19 år. Denne gruppen var en av våre prioriterte målgrupper i eksisterende strategi, og i

forslaget til ny strategi for 2026-2030 står det at «Vi bygger ungdom og studenter som den tydeligste aktive drivkraften i organisasjonen».

Mange i denne målgruppen defineres som barn (under 18 år), og vi legger til rette for at samlinger, møter og annet der denne målgruppen er til stede er tilrettelagt for aldersgruppen. Vi har blant annet egne regler for arrangementer der de under 18 år er til stede, og de under 18 år må ha samtykkeerklæring fra foresatte.

Amnesty har særlig i de siste to strategiperiodene tilpasset rekrutteringsmaterieell, kommunikasjon og opplæring til ungdomssegmentet blant de som velger å engasjere seg aktivt i organisasjonen vår med mål om at Amnesty skal være en trygg, inkluderende og meningsfull organisasjon å engasjere seg i for ungdom. Vi har tilbudt tett oppfølging av unge ledere og flere egne møteplasser for unge. I dette arbeidet har vi hatt et sterkt fokus på å ta vare på mindreårige i organisasjonen gjennom egne ansatte som jobber med «safeguarding» av barn når de er involvert i organisasjonens arbeid, deltar på møter og samlinger ol. Når unge deltar på arrangementer i vår regi har de for eksempel alltid en egen kontaktperson, og møteplassenes form og innhold blir kvalitetssikret for denne målgruppen. Vi har også ekstra fokus på trygging av unge som skal ut og representere Amnesty blant annet på stands, innsamling av signaturer osv., og vi etterstreber å gi disse rom for debriefing og samtaler i etterkant.

Dette er et pågående arbeid som vi stadig jobber med å bli bedre på, blant annet ved å be om evaluering og tilbakemelding fra ungdommene selv, og ved at unge er tett involvert i planlegging og gjennomføring av arrangementer rettet mot unge. I tillegg jobber vi allerede tett med kollegaer på det internasjonale sekretariatet for å sørge for at vårt arbeid med denne målgruppen er i tråd med det internasjonale sekretariatets retningslinjer og strategiske prioriteringer.

Amnesty i Norge jobber allerede aktivt for at barn og unge under 18 år ikke blir mottakere av AIN produsert innhold som ikke er passende for dem. Barnekonvensjonens artikkel 19 betyr at staten er forpliktet til å sørge for at barn ikke utsettes for skadelig innhold i media e.l. I Norge er dette lovregulert, og det er forbudt å vise ekstrem vold e.l. som kan påføre barn skade på kanaler som er lovlig tilgjengelige for barn.

Når Amnesty Norge publiserer innhold på nett, passer vi godt på at det vi publiserer er godt innafor det som kan være skadelig for de som har lovlig tilgang til det. Det gjelder ikke bare barn, vi vet jo at mange av de som følger med på det Amnesty publiserer er personer som kan være i fare for å bli retraumatisert på grunn av egne opplevelser. Her opererer vi med god margin, det vi tillater oss til å vise av vold ligger godt under terskelen av det loven ville

tillat, og før vi forteller om f.eks. seksuell vold, advarer vi brukerne om dette på forhånd, slik at de kan vurdere om de vil utsette seg for det.

Utover dette vil et krav om at barn under 18 år ikke skal eksponeres for “upassende innhold”, være umulig å garantere i praksis. Amnesty publiserer i åpne, globale plattformer som TikTok, Instagram, Facebook og YouTube. Disse styres av algoritmer Amnesty ikke kontrollerer. Selv om målretting brukes, kan innhold:

- Deles videre av tredjeparter
- Dukke opp i “For You”-strømmer
- Klippes, remikses og republiseres utenfor vår kontroll

Å påta seg et eksplisitt ansvar for at barn *ikke blir mottakere* av bestemt innhold innebærer i realiteten et ansvar vi ikke har teknisk mulighet til å oppfylle.

Det vil enten kreve at vi drastisk begrenser alvorlig dokumentasjon eller at vi trekker oss fra åpne plattformer, noe som svært betydelig vil påvirke organisasjonens kjennskap samt mulighet for gjennomslag i sakene vi jobber for.

Om innholdet i tillegg skulle være egnet for enda yngre barn, under 13 år, står vi ovenfor et stort problem. Amnesty mener her at vi, som barnekonvensjonen og norsk lov også legger opp til, må forholde oss til eksisterende aldersgrenser. Det er ikke brudd på barnekonvensjonen om barn yngre enn 13 år finner uegnet innhold fra oss på sosiale medieplattformer der de ikke har lov til å være til stede. Om man skulle lage eget innhold til ungdom og barn ville det kreve tre versjoner til tre ulike publikummer. Det vil tredoble produksjonskostnader på utvalgte saker, som er en betydelig ekstra ressursbruk.

Det er også uklart hva “upassende innhold” faktisk betyr. Amnesty dokumenterer tortur, seksualisert vold, krigsforbrytelser, henrettelser, diskriminering med mer. Å jobbe med menneskerettigheter innebærer å vise alvor. Hvis terskelen for “upassende” settes lavt, risikerer vi å skjule realiteten i overgrep, svekke troverdighet og fremstå mindre presise. Det vil oppstå et reelt spenn mellom barns rett til beskyttelse, barns rett til informasjon og organisasjonens mandat om å dokumentere overgrep. Dette må veies eksplisitt.

Dersom alvor systematisk tones ned av hensyn til mulig mindreårig eksponering, kan det redusere opplevd relevans, mediedekning, mobilisering og fundraising. Det vil igjen påvirke organisasjonens tre overordnede mål: kjennskap, gjennomslag og innsamling.

SAK 9C/26 –STRATEGI: Vold i nære relasjoner opprettholdes som en overordnet, strategisk prioritering

Fremmet av: Catharina og William Vogt

Vedlegg: Forslag til vedtak MR 1/24 “Vold i nære relasjoner, et prioritert saksfelt for Amnesty International Norge” fra landsmøtet 2024.

Forslag til vedtak:

- Amnesty International Norge skal opprettholde vold i nære relasjoner som et prioritert saksfelt i den nasjonale strategien 2026-2030.
- Amnesty International Norge skal jobbe for at vold i nære relasjoner blir et prioritert felt i den internasjonale strategien 2030-2036.
- Medlemmer med relevant kompetanse involveres ved anledning i oppfølgingen av tematikken både nasjonalt og internasjonalt.

Følgende tekst tas inn i strategi for 2026-2030, som første kulepunkt under overskriften «Kvinner og minoriteters rettigheter»:

- Vold i nære relasjoner

Bakgrunn forslag til vedtak:

Amnesty International Norge sitt styre har lagt frem et forslag til strategi for 2026-2030 der vold i nære relasjoner er foreslått tatt ut. Det er i motstrid til MR 1/24 “Vold i nære relasjoner, et prioritert saksfelt for Amnesty International Norge”:

Amnesty International i Norge skal jobbe med vold i nære relasjoner frem mot neste landsmøte. Amnesty i Norge skal jobbe for at vold i nære relasjoner blir et prioritert saksfelt i den internasjonale strategien som skal vedtas i 2030.

Amnesty International Norge anerkjenner at:

- Vold i nære relasjoner må vies betydelig oppmerksomhet av Amnesty International Norge
- Amnesty International har kompetanse, posisjon og mulighet til å utgjøre en forskjell for omfanget av vold i nære relasjoner, både i Norge og globalt.
- Amnesty International, på bakgrunn av de nevnte forholdene, har et ansvar for å
- prioritere temaet vold i nære relasjoner for å hindre nye tilfeller av slik vold.

Amnesty International Norge forplikter seg til å:

- Engasjere seg tungt i forhold knyttet til vold i nære relasjoner, både i den nasjonale delen av organisasjonen og det internasjonale organet.
- Integre tiltak mot vold i nære relasjoner i gjeldende nasjonal strategi.
- Jobbe for at tiltak mot vold i nære relasjoner blir integrert i organisasjonens internasjonale strategi.
- Nærvold skal inkluderes som et diskrimineringsaspekt i alt arbeid ang. kvinner og marginaliserte grupper.

I sin helhet vises det til bakgrunn for forslag til vedtak MR 1/24 “Vold i nære relasjoner, et prioritert saksfelt for Amnesty International Norge”. (Det anbefales å lese dette fremlegget fra 2024 først.)

Vold i nære relasjoner må være en overordnet prioritet om kjernemålene til Amnesty International skal kunne oppnås

Amnesty International hevder med rette å ha “...been fighting bad guys since 1961...”. Skal organisasjonen kunne fortsette å hevde dette med legitimitet, så må Amnesty International Norge sikre at vold i nære relasjoner forblir et viktig, overordnet satsningsområde nasjonalt og en eksplisitt bærebjelke i strategien til den internasjonale organisasjonen.

Organisasjonen må selvfølgelig fortsatt engasjere seg i pågående konflikter, men et felles trekk hos mange ledere som viser manglende respekt for menneskerettighetene er at de selv har hatt betydelige utfordringer i oppveksten. Det er derfor også viktig (og mer effektivt) å jobbe målrettet forebyggende mot videre masseproduksjonen av uregulerte, internasjonale ledere, som initierer den ene voldelige konflikten etter den andre.

For å klare dette må organisasjonen tungt nok engasjere seg i barns oppvekstvilkår, fordi det er i utrygge, voldelige hjem at risikoen for alvorlig skjevutvikling er størst. Det er ikke noe annet som kan forme oss mennesker så negativt og alvorlig som det gjør å bli utsatt for vold i nære relasjoner i oppveksten (*inkludert grov omsorgssvikt*). Det kan føre til alvorlig skjevutvikling som blir med et menneske resten av livet om nødvendig intervensjon uteblir.

I det omfanget vold i nære relasjoner utøves i nå, nasjonalt og globalt, så vil det bli flere og flere personer med alvorlige personlighetsforstyrrelser og destruktive personligheter, noe som vil få konfliktnivået globalt til å øke ytterligere på sikt, med alle de konsekvenser det medfører.

Skal Amnesty International kunne nå sine hovedmål om ytringsfrihet, diskriminering og demokrati, må vold i nære relasjoner prioriteres høyt nok. Det er faktisk ikke mulig å nå de nevnte målene uten å gjøre vold i nære relasjoner til et av de overordnede, prioriterte temaene i både norsk og internasjonal strategi.

Vedtas ikke vold i nære relasjoner også som et prioritert felt i strategien, så vil det bli umulig å oppnå endringer på de andre målene som allerede inngår i forslaget til nasjonal strategi for 2026-2030;

- at kvinner og jenter skal få leve frie liv og få bestemme over egen kropp,
- at LHBT+-personers rettigheter styrkes over hele verden,
- at vi i Norge har et særskilt fokus på at samer får sine rettigheter oppfylt,
- at ingen mennesker opplever rasisme.
- innsats for mennesker påvirket av krig og konflikt

Av saksfremlegget fra 2024 fremgår det tydelig at disse feltene også bør vektlegges strategisk.

For alle grupper øker risikoen for å bli utsatt for vold i nære relasjoner ved økt belastning. Diskriminerte, stigmatiserte og marginaliserte grupper har en særlig høy risiko for å bli utsatt for vold i nære relasjoner. For at disse gruppene skal kunne stå opp for sine egne behov, få engasjere seg i sine grunnleggende rettigheter, så er det for dem en vesentlig forutsetning at Amnesty International også engasjerer seg for deres behov for trygghet i egen familie.

Fremgår ikke vold i nære relasjoner av strategien til Amnesty International Norge, så mister også seksjonen betydelige, fremtidige inntekter og organisasjonen gjør seg selv mindre relevant. Uten at en så stor seksjon som Amnesty International Norge engasjerer seg for å få vold i nære relasjoner inn i den internasjonale strategien for 2030-2036, så minsker sannsynligheten for at det vil bli et prioritert tema internasjonalt. Den internasjonale organisasjonen vil da ikke dra nytte av alle synergieffektene et strategisk løft av tematikken vold i nære relasjoner vil gi, inkludert at organisasjonen kan få flere medlemmer globalt.

Det er dessuten på tide at organisasjonen nå får frem at Amnesty International **“...is fighting bad guys and gals...”**. Det gjør vi også best ved å velge å prioritere vold i nære relasjoner. Et høyt antall kvinner begår også vold mot sine barn. En rekke, voksne, voldsutøvere, inkludert uregulerte ledere, har også opplevd å bli sviaktet av

mamma i oppveksten, enten ved at mødrene selv utøvde vold mot barnet eller ved alvorlig svikt i omsorgen. Skal organisasjonen klare å kommunisere at verdens største menneskerettighetsorganisasjon tar menneskerettighetene og menneskeheten på alvor, så respekteres LM vedtak MR 1/24.

Alle medlemmer har ikke fått informasjon om eller fått invitasjon til medvirkning arbeid utkast ny strategi 2026-2030

Det bemerkes avslutningsvis at alle medlemmer ikke har fått invitasjon til å medvirke til utforming av ny strategi for Amnesty International Norge i perioden 2026-2030.

Proessen knyttet til arbeidet med den nye strategien har dermed ikke vært demokratisk. Det vites ikke hvor mange medlemmer som ikke har fått informasjon om og invitasjon til å medvirke til arbeidet med den nye strategien. Det vites heller ikke hvorfor.

Medlemmer som har engasjert seg for MR 1/24 "Vold i nære relasjoner, et prioritert sakfelt for Amnesty International Norge", er blant medlemmene som ikke har fått slik informasjon. Det betyr at de ikke har fått mulighet til å engasjere seg for ordlyden i den nye strategien før utkast til ny strategi 2026-2030 har blitt presentert for medlemmene i forbindelse med landsmøtet.

Det er derfor viktig at det fra styret og sekretariatets side i fortsettelsen presiseres at arbeidet med utkast til ny strategi ikke har vært demokratisk, med de følger det har fått.

Styrets innstilling

Styret takker Catharina og William Vogt for forslaget.

Forslaget er klart formulert. Styret er enig med forslagsstiller i at vold i nære relasjoner er et viktig saksområde. Samtidig har styret av økonomiske årsaker blitt nødt for å gjøre tydelige prioriteringer i forslag til ny strategi, og etter en samlet vurdering av aktuelle saksområder ble vold i nære relasjoner valgt bort til fordel for de øvrige saksområdene under «Kvinnens og minoriteters rettigheter»:

- Kvinner og jenter lever frie liv og bestemmer over egen kropp
- LHBT+-personers rettigheter styrkes over hele verden
- I Norge har vi et særskilt fokus på at samer får sine rettigheter oppfylt og at ingen mennesker opplever rasisme

Styret anbefaler derfor Landsmøtet å stemme nei til dette forslaget.

SAK 10/26 – ORGANISASJON: Arrangere landsmøter annethvert år

Fremmet av: Medlemmer i Amnesty gruppe 48: Tony Clay, Elisabeth Sønstabø, Grete Ræder Østby, Line Egeland, Asbjørg Lyngtveit, Bjørg Krane Bostad, Berit Sonja Hougaard, Sonja Bjåland og Marie Sleveland.

Forslag til vedtak

Vedtak 1: Amnesty Norges landsmøter avholdes annethvert år, i 2026 og neste gang i 2028. Første setning i vedtektenes §5, andre ledd, endres fra «Landsmøtet er AI Norges høyeste organ og avholdes hvert år» til «Landsmøtet er AI Norges høyeste organ og avholdes annethvert år».

Vedtak 2: Andre setning i innledningen til valgkomiteens instruks endres fra «Landsmøtet er organisasjonens høyeste organ og avholdes hvert år» til Landsmøtet er organisasjonens høyeste organ».

Vedtak 3: Styreperioden til styremedlemmene Jostein Hole Kobbeltvedt, Bente Brevik og Stine Kullerud Melby forlenges med ett år til 2028.

Begrunnelse

AIN har en økonomi som flater ut og det foreslås færre aktiviteter og saker i strategien 2026-2030.

Et landsmøte koster mye penger å avholde og det brukes mye ressurser i styret og i sekretariatet gjennom året for å gjennomføre årlige landsmøter.

Når ett landsmøte er avviklet, begynner forberedelse til neste landsmøte.

Ved å ha landsmøte annethvert år kan man spare penger, kapasitet og ressurser til andre viktige saker.

Et landsmøte annethvert år vil gi roligere arbeidsforhold for både styret og sekretariatet og tid til å jobbe med sakene til AI.

Medlemmene kan bruke energien på saker, som i den urolige verden vi lever i nå, vil være viktige for at Amnesty International er tydelige og står opp for menneskerettighetene.

I stedet for landsmøte hvert år kan vi ha ungdoms-/ studentsamlinger samt seminarer/ fagsamlinger med tema som Amnesty jobber med og der man har tid til å belyse/ diskutere

og lage strategier.

Endringer som kreves i vedtekter og andre dokumenter

Vedtekter for Amnesty International i Norge § 5 Organisasjon må endres:

§ 5 Organisasjon

«AI Norge skal organiseres og drives etter demokratiske prinsipper. Landsmøtet er AI Norges høyeste organ og **avholdes hvert år.**» Her må teksten endres til **annethvert år.**

Som en konsekvens av vedtektsendringen må de resterende styringsdokumenter oppdateres for å reflektere endringen.

Konsekvens av endringen

Det er tre styremedlemmer som er valgt til og med Landsmøtet 2027. Om det ikke blir landsmøte i 2027, må disse styremedlemmene få en forlengelse av styreperioden til 2028. Fra 2028 vil alle styremedlemmer være på valg hvert Landsmøte.

Styrets innstilling

Styret takker Tony Clay, Elisabeth Sønstabø, Grete Ræder Østby, Line Egeland, Asbjørg Lyngtveit, Bjørg Krane Bostad, Berit Sonja Hougaard, Sonja Bjåland og Marie Sleveland for innsendt vedtektsendningsforslag. Forslaget er tydelig formulert og begrunnet.

Styret anbefaler landsmøtet å vedta forslaget.

Styret støtter de økonomiske og ressursmessige forholdene som forslagstillerne begrunner forslaget sitt med.

De økonomiske konsekvensene ved å avholde landsmøte annethvert år vil være en halvering av kostnadene til avholdelse av disse møtene. Kostnaden ved møtene har vært som følger:

- 2025: 1,0 mill kr
- 2024: 1,1 mill kr
- 2023: 1,4 mill kr

Disse kostnadene inkluderer ikke lønnskostnader til de ansatte som jobber med gjennomføringen av landsmøtene. Dette er en betydelig ressursinnsats, spesielt for prosjektleder for Landsmøtet gjennom nesten hele året, og for en rekke ansatte i forkant av og under landsmøtet.

En halvering av frekvensen vil bety en direkte innsparing på ca 1,2 mill kr annethvert år, samt frigjøring av betydelige personalressurser til annet arbeid.

SAK 10.1/26 – ORGANISASJON: Endringsforslag - Ingen styremedlemmer velges i forbindelse med realitetsbehandling av vedtektsforslag fra gruppe 48

Fremmet av: Catharina Vogt

Forslag til vedtak:

- Det velges ikke noen styremedlemmer i forbindelse med realitetsbehandling av vedtektsforslag fra gruppe 48. Det kan kun stemmes over punkt 1 og 2 i forslag til vedtektsendring fremmet av gruppe 48. Forslagets punkt 3 avvises.
- Vedtas punkt 1 og 2 i gruppe 48 sitt vedtektsforslag, fristilles samtlige styremedlemmer. Det velges da et helt nytt styre på landsmøtets siste dag.
- Valgkomiteens forslag til styresammensetning ved en reell vedtektsendring fremlegges for landsmøtedeltakerne innen rimelig tid.

Bakgrunn forslag til vedtak:

Gruppe 48 har meldt inn et forslag til vedtektsendring, et forslag jeg støtter i stort, dvs. punkt 1 og 2 som handler om at landsmøtet gjennomføres hvert andre år.

Jeg mener fortsatt at det er fornuftig å arrangere landsmøte annethvert år. Å gjennomføre et landsmøte er meget ressurskrevende. Det tar mye av styrets, medlemmenes og sekretariatets tid. Det koster i tillegg mye å arrangere.

Organisasjonen vil øke sin slagkraft og gjennomføringsevne for menneskerettighetene ved å gå tilbake til ordningen der landsmøtet gjennomføres annethvert år. Det er av enda større betydning nå med den verdens(u)ordenen som regjerer, men det er også viktig at styret har tilstrekkelig kapasitet til å få gjennomført de nødvendige forberedelser de årene det internasjonale rådsrådet gjennomføres.

Når landsmøtet arrangeres hvert år, rekker styret knapt å komme i gang med oppfølging av landsmøtevedtak og strategi før et nytt landsmøte skal forberedes. Det er en lite gunstig situasjon på et så viktig felt som menneskerettighetsarbeid, fordi det nettopp er svært komplekse og alvorlige saker organisasjonen må håndtere, og det i et geopolitisk landskap som stadig endrer seg.

Det er påkrevd at styremedlemmer har et langvarig engasjement for menneskerettighetene om de skal kunne utøve noe videre på vegne av menneskerettighetene i virke av sitt verv. Det er heller ikke tid til noen opplæring i menneskerettigheter og hvordan Amnesty som organisasjon fungerer. Dette er kompetanse styrekandidater må inneha før de blir valgt inn i styret.

Noen av ressursene som frigis ved å gjennomføre landsmøtet annethvert år, bør brukes på barne- og ungdomsarbeidet i organisasjonen; for å sikre barn og unges rett til å bli hørt, få informasjon og nødvendig opplæring og å få medvirke i saker som angår dem og få ha påvirkningskraft på organisasjonens prioriteringer. Det forutsettes for eksempel fra min side (for å gi støtte til endring av landsmøteperioden) at ungdomssamling fortsatt gjennomføres hvert år nasjonalt, og at AIN fortsetter med bidrag slik at Nordic Youth Conference kan gjennomføres hvert år. Noen av ressursene som frigis bør brukes på medlemsdemokrati og medvirkning mellom landsmøtene. Resten av midlene (den absolutte majoriteten av dem) må brukes på direkte aktivitet for menneskerettighetene.

Punkt 3 inneholder ikke forslag til vedtektsendring

Punkt 3 inneholder ikke forslag til vedtektsendring. Det omhandler et forslag til hvordan konsekvens av vedtatt punkt 1 og 2 skal løses i praksis. Punkt 3 i gruppe 48 sitt forslag utelukker alle andre relevante løsninger som vil sikre at styret er fulltallig til enhver tid. Mitt forslag til vedtak legges frem for at landsmøtet skal ha et reelt handlingsrom til å kunne vurdere alle relevante alternativer.

Valg av styremedlemmer har, i alle år jeg har vært medlem, skjedd på landsmøtets siste dag, som siste offisielle post. Det har vært slik for at landsmøtedeltakerne skal få mest mulig tid til å vurdere styrekandidatene.

I gruppe 48 sitt forslag, foreslås å beholde styremedlemmer som i år ikke er på valg, og det utover disse, enkelte styremedlemmenes valgte periode. Dette foreslås gjort slik at landsmøtedeltakerne ikke blir gitt lik og samtidig mulighet til å vurdere alle relevante styrekandidaters egnethet og engasjement. Dette må landsmøtedeltakerne få mulighet til å gjøre sett i lys av andre aktuelle styrekandidater og behovene til organisasjonen i årene som kommer. Det skjer kun om valg av alle styremedlemmer for den kommende perioden skjer samtidig, på landsmøtets siste dag.

Valgkomiteen er best egnet til å fremme forslag til valg av styremedlemmer

Det er valgkomiteens oppgave å nominere styremedlemmer, og sikre et tilstrekkelig antall nominasjoner slik at antall kandidatene vil kunne utgjøre et fulltallig styre. Det følger av valgkomiteens instruks punkt 1.1.

Valgkomiteen har dessuten ansvaret for å utarbeide en behovsanalyse for organisasjonen, og forslag til styremedlemmer skal foreslås med utgangspunkt i denne behovsanalysen. Det blir da unaturlig og direkte feil at en enkeltgruppe i organisasjonen skal komme med forslag til styremedlemmer som skal sitte utover perioden disse nevnte styremedlemmene er valgt inn for.

Valgkomiteen skal etterstrebe en sammensetning som ivaretar Amnestys spesifikke behov, likestilling og mangfold. En enkeltgruppe kan ikke låse valgkomiteens arbeid slik det er foreslått i punkt 3. Landsmøtet risikerer at forslaget til valgkomiteen må forkastes helt eller delvis.

Valgkomiteen kan på eget initiativ komme med to forslag til styresammensetning. Det første bør ta utgangspunkt i at den nåværende ordningen fremholdes med gjennomføring av landsmøtet hvert år. Det andre forslaget til styresammensetning bør ta utgangspunkt i at punkt 1 og 2 i forslag til vedtektsendring blir vedtatt.

Når valgkomiteen nå er gjort kjent med at det er foreslått vedtektsendring som angår hvor ofte landsmøtet skal gjennomføres, så følger det av valgkomiteens mandat og ansvar at valgkomiteen må kunne legge frem forslag til styresammensetning som tar hensyn til eventuelle endringer i vedtektene på landsmøtet. Valgkomiteens har et ansvar for å sikre at forslag til styresammensetning er god nok, uavhengig av hvilke forslag til vedtak og vedtektsendringer som blir vedtatt på selve landsmøtet.

På samme måte som tidligere LM vedtak kan oppheves, så kan også valg av styremedlemmer reverseres på et landsmøte. Det er nettopp slike forhold som ligger i landsmøtets mandat å kunne vedta. De betydelige utfordringene AINs styre må forholde seg til i tiden fremover er også et argument for å fristille hele styret, slik at valgkomiteen får et tilstrekkelig handlingsrom for å nominere egnede kandidater for den kommende styreperioden.

Endres gjennomføring av landsmøter slik at det gjennomføres annethvert år, anmoder jeg om at hele styret må fristilles, slik at valgkomiteen får utøvd sitt ansvar til å medvirke til at styret for den kommende perioden er mest kompetent og best egnet til å følge opp bestemmelsene LM 2026 vedtar, organisasjonens styringsdokumenter, styrets arbeidsgiveransvar og utfordringene som må møtes i årene som kommer.

Forslag til vedtektsendring som inneholder formelle feil skal avvises

Opprettholder gruppe 48 sitt punkt 3 i sitt vedtektsendringsforslag, at punkt 3 skal realitetsbehandles samtidig som punkt 1 og 2, så inneholder i realiteten gruppens forslag til vedtektsendring en formell feil, og forslaget skal da avvises i sin helhet.

Dette følger av vedtektene at forslag til vedtektsendring er forslag til endringer i Amnesty i Norges vedtekter, og kun det.

Innstilling fra styret

Styret takker Catharina Vogt for forslaget.

Det er unaturlig for styret å mene noe om hvordan landsmøtet velger styremedlemmer i denne situasjonen. Styret har engasjert seg i dialog med gruppe 48 for å sikre at det er en løsning for et fulltallig styre også gjennom hele 2027 og frem til landsmøtet i 2028, noe begge disse løsningene legger til rette for.

Styret stiller seg derfor nøytral til valg mellom disse to løsningene.

SAK 11/26 – ORGANISASJON: Endring i § 5 i Amnesty International i Norges vedtekter

Fremmet av: Styret

Vedlegg: Amnesty International i Norges vedtekter

Forslag til vedtak:

- **§ 5, 5. ledd i vedtektene:** Styret ansetter en generalsekretær som leder sekretariatet og har ansvar for den daglige driften av AI Norge.
- **§ 5, 6. ledd i vedtektene** Styret vedtar etablering av regionale strukturer og godkjenner organisering og retningslinjer.

endres til

- **§ 5, 5. ledd i vedtektene:** Styret ansetter en generalsekretær. Generalsekretæren leder sekretariatet og har ansvar for den daglige driften av AI Norge, inkludert effektiv og forsvarlig bruk av organisasjonens økonomiske, administrative og personalmessige ressurser i tråd med organisasjonens formål og mål.
- **§ 5, 6. ledd i vedtektene** Styret har det overordnede ansvaret for forvaltningen av AI Norge og skal sikre en forsvarlig organisering og styring av organisasjonens virksomhet.

Bakgrunn:

Styret har vurdert at § 5 ledd 5 og 6 i vedtektene, slik de står skrevet i dag, ikke tydelig redegjør for oppgavene til styret og generalsekretæren slik det står nedfelt i Styrets instruks

og Generalsekretærens instruks. Styret mener derfor at ordlyden bør endres i vedtektene slik at de bedre reflekterer det som står nedfelt i de to instruksene.

SAK 12/26 – ORGANISASJON: Differensiering mellom medlemmer og faste givere

Fremmet av: Styret

Vedlegg: Utdrag fra protokoll fra Landsmøtet 2002 – Ålesund

Forslag til vedtak:

Amnesty i Norge går vekk fra en enhetlig medlemsstruktur der alle som gir faste bidrag til organisasjonen økonomisk defineres som medlemmer. I stedet vil det innføres en differensiering mellom medlemskap og det å være fast giver, der faste givere selv kan velge om de også ønsker å være medlem.

Bakgrunn:

Amnesty i Norge har i dag rundt 53 000 medlemmer. Av disse er ca. 7000 årsmedlemmer og ca. 46 000 faste givere.

Å være medlem i Amnesty medfølger rettigheter og plikter i henhold til våre vedtekter. Medlemmer plikter å betale kontingenten og å følge de nasjonale og internasjonale vedtektene, retningslinjene og strategiene som til enhver tid gjelder for Amnesty. Organisasjonen kan ekskludere medlemmer som handler mot formålet og retningslinjene på en sånn måte at det kan skade tilliten til organisasjonen. Medlemmer kan velge å organisere seg i grupper, samt velge ulike former for aktiviteter for å fremme Als arbeid. Medlemmer kan utnevnes til verv i Amnesty i Norge. Alle medlemmer innkalles til landsmøtet, og alle har rett til å møte. Alle som har vært medlem i minst 3 måneder, har stemmerett på landsmøtet. Stemmeberettigede medlemmer kan forlange uravstemning og ekstraordinært landsmøte. Styremedlemmer må være medlem av Amnesty.

Hva betyr det å være et årsmedlem?

Å være årsmedlem betyr at en betaler medlemskontingent til Amnesty. Den er 500 kr for ordinært medlemskap, 300 kr for student og honnør (inkludert ikke-yrkesaktive) og 100 kr for ungdom. Man kan melder seg inn som årsmedlem via hjemmesiden til Amnesty.

Vi tilbyr årsmedlemskap til alle som vil være aktive i organisasjonen. Mange av aktivistene i Amnesty er årsmedlemmer, i form av at de er med i en gruppe, eller på andre måter engasjerer seg aktivt i organisasjonen.

Hva betyr det å være fast giver?

Å være fast giver betyr at en gir et valgfritt månedlig beløp til Amnesty. Når man blir fast giver blir man også medlem, og deler av beløpet man innbetaler dekker medlemskontingenten, som er samme summen som årsmedlemmene betaler.

De faste givernes bidrag er det som genererer mest inntekter, noe organisasjonen er avhengig av for å kunne utføre arbeidet, og det er denne muligheten for pengestøtte som aktivt tilbys til markedet.

Medlemsundersøkelse 2025

I 2025 sendte Amnesty i Norge ut to medlemsundersøkelser til faste givere og årsmedlemmer, for å bedre forstå deres forhold til medlemskap.

I undersøkelsen til faste givere fikk de blant annet følgende spørsmål:

«Som fast giver i Amnesty er du også medlem, som betyr at du kan være med å påvirke organisasjonen ved å delta på landsmøter, stille til valg i styret, delta på medlemsmøter og lignende. Hva tenker du om det?»

I underkant av 70 % svarte at «Det er ikke relevant for meg. Jeg ønsker bare å støtte økonomisk og har ikke behov for å være medlem og påvirke organisasjonen».

I underkant av 30 % svarte: «Det er positivt. Jeg ønsker å være medlem og ha mulighet til å påvirke organisasjonen».

De faste givernes svarte også på spørsmål om hva som motiverer dem til å bidra i Amnesty, hvor et av alternativene var «Jeg ønsker å være medlem og ha mulighet til å påvirke hva Amnesty jobber med». Det var 10 % som svarte dette. De ble også spurt om hva de ønsker mer informasjon om, og her svarte 5 % at de ønsker informasjon om hvordan de kan påvirke organisasjonen. Dette viser at selv om en del er positive til medlemskap kan det være ganske få fra denne gruppen som faktisk vil benytte seg av muligheten for medlemskap om de skulle få et valg.

Det var ca. 1800 personer som svarte på undersøkelsen som gikk til faste givere. Det antas at de som har svart er de mest motiverte eller aktive i organisasjonen, og som igjen vil være mest positive til medlemskap. Det følger derfor at ønsket om å være medlem sannsynligvis er overrepresentert i svarene, og at blant den store massen som ikke har svart, vil det være en høyere andel som bare ønsker å støtte Amnesty økonomisk.

Svarene fra undersøkelsen kan derfor leses som at de langt på vei underbygger forslaget fra styret om å innføre en differensiering mellom medlem og fast giver.

Andre organisasjoner og Amnesty-seksjoner

I arbeidet med å vurdere dette forslaget har styret vært i dialog med andre organisasjoner i Norge, samt Amnesty-seksjoner i andre land som differensierer mellom medlem og faste givere. Dette er:

- Redd Barna
- Røde Kors
- Amnesty i Australia
- Amnesty i Finland
- Amnesty i Storbritannia
- Amnesty i Nederland

I tillegg kan det opplyses om at Amnestys Europakontor har anbefalt Amnesty i Norge å innføre en differensiering for å sikre riktig involvering av medlemmer.

Landsmøtevedtak fra 2002

Under Amnesty i Norges Landsmøte i 2002 ble følgende vedtatt: *«I løpet av 2003 vil medlemskapsstrukturen i AI Norge legges om slik at alle med registrert individuell kontingent i AI Norges medlemsregister har status som medlemmer av AI Norge. De tidligere medlemskapsformene endres til tilbud om ulike aktiviteter»* (se vedlegg 1 utdrag fra protokoll fra landsmøtet 2002 for fullstendig tekst).

Dette var en endring fra at organisasjonen hadde ulike medlemskapsformer der aktive hadde medlemskap og stemmerett, mens passive ikke var definert som medlemmer og dermed ikke hadde rettigheter som medlem, inkludert stemmerett på landsmøtet. Det var et ønske om å opphøre dette skillet, slik at alle som støttet organisasjonen kunne delta i de demokratiske strukturene i organisasjonen.

Vedtaksforslaget som styret nå legger frem for Landsmøtet 2026 er dermed en reversering av vedtaket fra landsmøtet 2002.

Det er mange grunner til at styret nå foreslår å innføre en differensiering mellom å være medlem og fast giver i organisasjonen:

1. *Sikre riktig og ønsket informasjon til de ulike gruppene*

Faste givere og medlemmer har ulike ønsker og behov når det kommer til informasjon de ønsker å motta fra Amnesty i nyhetsbrev og i annen kommunikasjon.

En differensiering mellom medlemmer og faste givere vil gi organisasjonen mulighet til å være mer presise i kommunikasjonen, både til de som kun ønsker å støtte økonomisk og til de som ønsker å være medlem. Dette vil føre til ulike såkalte “kundereiser” for våre støttespillere, der vi kan skreddersy type informasjon de mottar, forespørsler om støtte, samt annen kommunikasjon etter deres ønsker og våre behov.

Det har lenge vært en antagelse om at mange av de som er faste givere kun ønsker å bidra økonomisk og ikke ønsker, eller har et bevisst forhold til, medlemskap. Denne antagelsen ble bekreftet i svarene i spørreundersøkelsen som ble sendt ut til alle faste givere. Dette har vært gjenspeilt i måten Amnesty kommuniserer med faste givere på. De blir vervet som faste givere, og bruker sjeldent betegnelsen medlem. Om de aktivt går inn på nettsiden for å støtte oss, er de også der omtalt som faste givere. Dette er også sånn de stort sett omtales i nyhetsbrev og annet som sendes til denne gruppen.

Vi begrenser derfor også informasjonen som sendes ut til denne gruppen om medlemsdemokratiet, ut over det vi er pålagt å sende, i redsel for at det oppleves som forstyrrende og irrelevant, noe som kan gi dårlig samvittighet, skape et dårlig forhold til organisasjonen og i verste fall føre til utmeldelse.

Ved en differensiering kan vi sende informasjon om medlemsdemokratiet, arrangementer og annet til de som aktivt tar et valg om å være medlem, og skjerme de resterende faste givere for informasjon de ikke ønsker å motta.

2. Sikre inntekter

Faste givere til ulike organisasjoner er i dag mindre lojale og mer villige til å endre hvor støtten deres går enn tidligere, og Amnestys kommunikasjon til faste givere må gjøres med stor presisjon for å unngå å miste givere. Konkurransen om givere er høy, og vi må hele tiden gi så relevant informasjon som mulig til de som støtter oss. I dag risikerer vi å miste faste givere hver gang vi sender ut innhold som oppleves uønsket eller irrelevant.

De faste givere får derfor bare den mest nødvendige informasjonen som vi er forpliktet til å gi dem gjennom vedtektene. Dette er ofte pakket inn i nyhetsbrev som omhandler andre temaer gruppen ønsker informasjon om. Det oppleves som en helt nødvendig strategi for at vi skal opprettholde inntektsnivået vårt i et fastgivermarked som er preget av mye sterkere konkurranse enn vi har opplevd tidligere.

En slik differensiering mellom fast giver og medlem vil være fordelaktig i markedsarbeidet til Amnesty da vi kan videreutvikle og rendyrke pleie av våre faste givere, uten å også måtte sende dem informasjon vi vet at de aller fleste i denne gruppen ikke ønsker eller er motivert for å motta.

Når det kommer til våre faste givere er vi sikre på at en større andel av dem blir med oss lengre og vil støtte oss med høyere snittbeløp dersom de mottar gode kundereiser med relevant informasjon. En viktig del av dette er å få lov til å begrense kommunikasjonen med dem til det som gir dem god samvittighet som støttespillere. Vi vet at våre faste givere føler på dårlig samvittighet over å «ikke gjøre mer» enn å støtte økonomisk. Dette har kommet frem i medlemsundersøkelser gjort i 2014 og 2017.

Vi ønsker å redusere sannsynligheten for at faste givere skal oppleve støy og dårlig samvittighet, og heller vektlegge å øke giverviljen deres. Kommunikasjon som gir god samvittighet, gjør at vi unngår frafall.

Lavere frafall har en stor økonomisk gevinst. En frafallrate som minkes med kun 0,5 % per år vil for Amnesty bety mellom 70 000 og 100 000,- i inntektsøkning årlig.

3. Bedre medlemsdemokrati

Vi mener også at en slik differensiering vil være fordelaktig for medlemsdemokratiet. I dag er det svært vanskelig å fange opp faste givere som viser interesse for medlemsdemokratiet før de har vært med oss en stund, og dermed vanskeligere å treffe dem med informasjon de er interessert i.

Med en tydelig definert medlemsmasse, som har tatt et aktivt valg om å være medlem, kan vi kommunisere mer og bedre med gruppen om medlemsdemokratiet og muligheter for påvirkning jevnlig gjennom året. Slik får vi en gruppe medlemmer med større kjennskap til muligheter og plikter som kommer med å være medlem, og et større eierskap til organisasjoner. Dette vil gi bedre forutsetninger for å svare ut målene som er satt for medlemsdemokratiet i forslaget til ny strategi for 2026-2030.

Segmentering i dagens CRM-system

I dag har Amnesty et CRM-system hvor vi kan segmentere ulik kommunikasjon til ulike målgrupper. Å lage målrettet kommunikasjon til ulike grupper er omfattende, og krever ofte nye segmenter og løsninger, og er noe ansatte bruker mye tid og ressurser på. Det oppleves imidlertid at det er tekniske begrensninger i CRM-systemet som gjør at vi ikke kan oppnå samme resultat som en differensiering mellom medlem og faste givere vil kunne oppnå, der vi kan innføre inndelingen av støttespillere med måten de blir vervet inn i organisasjonen på.

Segmentering av målgrupper løses i dag ut ifra data som blir samlet om støttespillernes interesser og ønsker fra aktivitet og deltakelse. Vi har ikke videre muligheter til å segmentere mellom de som ønsker å være medlem og de som kun ønsker å støtte oss økonomisk enn det vi allerede gjør, på nåværende tidspunkt.

Det er flere grunner til dette. Det er begrenset informasjon vi kan samle i dag, og det er lite sannsynlig at alle som støtter oss økonomisk vil gå inn og ta et aktivt valg om type informasjon de ønsker å motta. Det vil etter all sannsynlighet føre til at vi vil ha informasjon om enkelte som melder det inn, men at vi fortsatt vil besitte samme kunnskap som vi har i dag om den store massen. Det er vanskelig å lage faste kategorier som vil holde seg over tid, og det er vanskelig å vurdere hvor lenge valget medlemmet tar er gyldig. Det vil være uheldig om vi må be medlemmene gjøre dette gjentatte ganger for å bevare den korrekte informasjonen. Denne typen «masende» kommunikasjon ønsker vi også å unngå så langt det er mulig for å unngå å forstyrre mottakeren og skape dårlig samvittighet mer enn nødvendig.

Betydning av et lavere medlemstall

Å differensiere mellom medlemmer og faste givere vil bety at Amnesty får et lavere medlemstall. Det oppleves ikke som at dette vil ha en særlig påvirkning på innflytelsen til organisasjonen i det offentlige rom, da vi i dag stort sett omtaler tallene som 100 000 medlemmer og støttespillere når vi snakker om alle som står bak vårt budskap. Dette inkluderer medlemsmassen, men også andre som støtter oss, for eksempel SMS-aktivister som ikke er medlemmer. Ellers bruker vi antall signaturer vi får på våre ulike aksjoner i vårt påvirknings- og opinionsarbeid. Vi kan også her se på erfaringene til Redd Barna og Røde Kors, som har denne differensieringen uten at det virker som at det påvirker deres tyngde.

Hvordan vil en slik differensiering se ut i praksis om det blir vedtatt?

De som i dag er årsmedlemmer i Amnesty vil fortsette å være medlemmer. Eksisterende og nye faste givere vil ta et aktivt valg om de ønsker å være medlem, i tillegg til å støtte organisasjonen økonomisk med et fast månedlig beløp.

Detaljene i hvordan dette vil utarbeides i praksis vil skje gjennom et prosjekt gjennomført av sekretariatet. Dette vil være en stor teknisk og organisatorisk endring, som vil kreve tid og ressurser for gjennomføring. Detaljene i prosjektet må settes av prosjektgruppa sammen med en styringsgruppe. Det vil være viktig at både ansatte som jobber med medlemsdemokrati, aktivisme, marked og CRM er i prosjektgruppa for å unngå fallgruver.

Å innføre en differensiering mellom medlemmer og faste givere vil kreve noe utvikling av dagens CRM-system for å tilpasse dette til nye behov. Et røft estimat er at dette vil koste mellom 150 000 og 200 000 kroner. Det er ikke mulig å få et mer nøyaktig estimat før alle detaljer er landet i prosjektet. Her kan det dukke opp uforutsette utfordringer som kan gjøre prosjektet dyrere, men det kan også være enklere enn antatt og dermed medføre en lavere kostnad.

Prosjektet må også vurdere om det bør gjøres endringer i Amnestys styringsdokumenter på bakgrunn av skillet. Hvis prosjektet finner at det bør gjøres endringer, må disse legges frem for landsmøtet i etterkant av fullført prosjekt.

SAK 13/26 – ORGANISASJON: Utredning av delegatordning

Fremmet av: Styret

Vedlegg: Innstilling til styret om Amnesty i Norges medlemsdemokrati 2017

Forslag til vedtak:

Landsmøtet ber styret nedsette et utvalg som skal utrede en delegatordning for Landsmøtet til Amnesty i Norge. Utvalget skal bestå av styremedlemmer, medlemmer og ansatte i sekretariatet. Styret presenterer utvalgets anbefaling og fremlegger sitt forslag for førstkommande Landsmøte.

Bakgrunn:

I dag har Amnesty 53 000 medlemmer som kan delta på landsmøtet med forslagsrett og talerett. Om de har vært medlemmer sammenhengende tre måneder i forkant av landsmøtet har de også stemmerett.

På landsmøtet 2025 var det 140 påmeldte, hvorav 95 som var stemmeberettigede. I 2024 var det 175 påmeldte, hvorav 119 som hadde stemmerett. Det reelle antallet deltakere var lavere da ikke alle som var påmeldt deltok.

Hva er en delegatordning?

En delegatordning er en måte å organisere demokratiske møter på der ikke alle medlemmer deltar, men i stedet velger representanter (delegater) som deltar og stemmer på vegne av dem.

Vedtak fra landsmøte 2016 og påfølgende demokratiprojekt

På Amnesty International i Norges landsmøte 2016 ble følgende forslag til vedtektsendringer fremmet:

Paragraf 6 i vedtektene endres til følgende ordlyd: *Delegater med stemmerett i landsmøtet velges slik: Inntil to delegater fra hver registrert gruppe og inntil ti delegater fra hvert regionmøte. Styrets og valgkomiteens medlemmer og varamedlemmer har stemmerett i landsmøtet. Alle øvrige medlemmer i Amnesty i Norge har adgang til å møte på landsmøtet som observatører. For å kunne velges fra et regionmøte eller fra en gruppe må man ha vært medlem i Amnesty i Norge i minst 6 måneder forut for landsmøtet. Medlemmer som innehar lønnet arbeid i Amnesty i Norge kan ikke velges som delegat med stemmerett til landsmøtet.*

Begrunnelsen for forslaget var at organisasjonen «har en utfordring når det gjelder organisatorisk bærekraft. En av årsakene til dette er mangelen på forpliktende kontakt

mellom den bredere organisasjonen (regionene og gruppene) og landsmøtet, som organisasjonens øverste demokratiske organ. Dette innebærer blant annet at:

- Landsmøtet ikke reflekterer organisasjonen på region eller gruppe-nivå.
- Det er temmelig tilfeldig hvem som møter på landsmøtet.
- Landsmøtet alltid får en skjev geografisk representasjon.
- Det ikke er noen mekanisme som sikrer at delegatene møter forberedt.
- Det er svært enkelt å «kuppe» et Amnesty-landsmøte om en liten gruppering skulle ønske å gjøre det.
- Ingen deltakere i landsmøtet har ansvar for å bringe landsmøtets diskusjoner og vedtak tilbake til organisasjonen.

En viss representativitet i utvelgelse av de som kan møte med stemmerett ville kunne bedre på det meste av dette»

Styret i Amnesty Norge støttet intensjonen i forslaget, men mente det var for tidlig å realitetsbehandle forslaget. Som et alternativ til forslaget fremmet styret følgende:

«Landsmøtet ber styret nedsette et utvalg som skal utrede Amnesty i Norges medlemsdemokrati. Utvalget skal presentere sine forslag til styret innen utgangen av 2017. Styret presenterer sitt forslag for landsmøtet 2018».

Et utvalg bestående av styremedlemmer og medlemmer jobbet med et demokratiprojekt gjennom 2017. I sin innstilling til styret anbefalte utvalget å ikke innføre delegatordning av flere ulike årsaker, blant annet at Amnesty har en løs struktur med aktivister og grupper som gjør det krevende å velge delegater som representerer flere enn seg selv, at fordi Amnesty er en medlemsstyrt organisasjon bør det være en flat struktur som gir alle mulighet til å delta, og at det kan være demotiverende for de som ikke blir valgt som delegater. Se vedlegget om innstillingen til styret om Amnesty i Norges medlemsdemokrati 2017 for utdypende informasjon.

Det ble også sendt ut en spørreundersøkelse til alle medlemmer i organisasjonen som en del av prosjektet, og der svarte medlemmene at 36 % ønsket å beholde dagens ordning, 29 % svarte at de ønsket en form for delegatordning og 35 % hadde ingen mening.

Vurdering av delegatordning i dag

I demokratiprojektet i 2017 ble det anbefalt andre tiltak i stedet for delegatordning, som skulle svare ut utfordringene i medlemsdemokratiet som ble løftet på landsmøtet i 2016.

Blant annet at landsmøtet skulle flyttes til våren for å koble seg bedre på den internasjonale organisasjonen, ha årlige landsmøter, bruke regionmøtene som

landsmøteforberedende arenaer og flere tiltak som skulle synliggjøre og gi bedre eierskap til medlemsdemokratiet blant medlemmene. Disse tiltakene har vært prøvd over flere år, men styret oppfatter at det ikke har resultert i de resultatene som prosjektet hadde sett for seg.

I stedet ser vi at flere av utfordringene som ble løftet i forslaget om å innføre delegatordning i 2016 fortsatt er gjeldende.

I dag er det:

- Relativt tilfeldig hvem som møter på landsmøtet, og mange av deltakerne har lite eierskap til landsmøtet og sakene som diskuteres der.
- Et synkende antall medlemmer som deltar.
- Organisasjonen er fortsatt sårbar mot både tilsiktet og utilsiktet kuppet og uheldige maktkonsentrasjoner.
- Det er ressurskrevende og dyrt å arrangere et landsmøte for alle medlemmer og det er krevende å planlegge når en ikke vet antall deltakere.

Styret mener at en delegatordning ville kunne svare ut disse utfordringene, og mener derfor det er hensiktsmessig å utrede denne løsningen på nytt; først sammen med medlemmene under landsmøtet 2026, og så i et videre utvalg frem mot neste landsmøte.

I tillegg, peker den foreslåtte strategien for 2026-2030 ut en retning der vi går vekk fra et mål om å involvere så mange medlemmer så bredt som mulig i medlemsdemokratiet, til å fokusere på de som ønsker og har interesse for å delta. En delegatordning passer godt inn i denne tankegangen, og tidspunktet for å løfte dette for landsmøtet virker derfor riktig.

Medlemmenes innspill

I 2025 sendte Amnesty i Norge ut to medlemsundersøkelser til faste givere og årsmedlemmer, for å bedre forstå deres forhold til medlemskap.

I undersøkelsen til årsmedlemmer ble medlemmene spurt om de hadde deltatt eller vurderte å delta på et landsmøte. Av de i underkant av 400 personene som svarte på undersøkelsen, var det 100 som svarte positivt på dette. De fikk videre følgende spørsmål:

- ***I dag kan alle betalende medlemmer av Amnesty delta på landsmøtet, og alle som har vært medlem i mer enn tre måneder har stemmerett. Hvordan synes du dagens modell fungerer?***
 - 38 % svarte svært godt
 - 34 % svarte godt
 - 20 % hadde ingen mening
 - 2 % svarte lite godt

- 6 % svarte annet

- **Hvordan mener du landsmøtene bør være organisert i fremtiden?**

- 11 % svarte innføre en delegatmodell
- 23 % hadde ingen mening
- 61 % svarte sånn som det er i dag
- 5 % svarte annet

Ut ifra svarene kan vi lese at de aktive medlemmene stort sett er fornøyd med dagens ordning, og at det ikke er mange som ønsker en delegatordning. Det bør likevel tillegges vekt at kun 100 personer har svart på denne delen av undersøkelsen, og av disse har 40 deltatt på et landsmøte.

Prosjektet som har jobbet med medlemsdemokratiet i 2025, har i tillegg hatt dybdesamtaler med syv aktive medlemmer. Av disse var fem positive til delegatordning, én så både fordeler og ulemper, og én var skeptisk.

Styret mener at med bakgrunn i de utfordringene vi fortsatt ser i medlemsdemokratiet, og retningen som peker seg ut i forslaget til ny strategi, vil det være riktig og viktig å høre medlemmene på landsmøtet om muligheten for delegatordning, og om medlemmene er positive til å utrede muligheten, nedsette et utvalg som jobber med dette frem til neste landsmøte.

SAK 14/26 – ORGANISASJON: regional tilstedeværelse i nord

Fremmet av: Eva Birgitta Riiser, Rigmor Åsrum Skille, Jasmine Ludvigsen, Arne-Wilhelm Theodorsen og Elisabeth Ursfjord

Forslag til vedtak

Landsmøtet 2026 anerkjenner nordområdenes situasjon og betydning i verdenssituasjonen og anmoder styret om å gjøre ei ny strategisk vurdering av behovet for Amnesty-kontor i Tromsø.

Begrunnelse for forslaget

I landsstyremøte 6. november 2025, sak 64/2025 Regionstruktur, ble følgende vedtak fattet mot én stemme: «Styret vedtar sekretariatets forslag til ny regionstruktur, herunder omlegging av arbeidsoppgavene til nasjonale oppgaver for ansatte ved alle Amnestys regionale kontorer. Omleggingen inkluderer nedleggelse av region Sør og fase ut kontoret i Tromsø når nåværende ansatte slutter.»

Forslaget om utfasing av Tromsø-kontoret i tillegg til nedlegging av kontoret i Stavanger kom opp i dette styremøtet uten at det på forhånd var sendt ut saksdokument på det nye forslaget.

Etter styremøtet valgte ett av styremedlemmene å trekke seg fra styret fordi han ikke kunne forholde seg lojalt til vedtaket.

På grunn av den uheldige og forhastede saksbehandlingen av styresak 64/2025 ønsker vi en uttalelse fra landsmøtet som grunnlag for ny vurdering av behovet for Amnesty-kontor i Tromsø. Vi vil presisere at vi ikke mener at landsmøtet skal ta beslutninger om selve organisasjonsstrukturen, men at det kan anmode om ei ny vurdering etter at forslaget til strategi 2026 – 2030 er behandlet i landsmøtet. I den sammenheng vektlegger vi nordområdenes situasjon og betydning i dagens verdensbilde. I tillegg er regional tilstedeværelse viktig på samme måte som for resten av landet.

Følgelig har vi konsentrert oss om behovet for et Amnesty-kontor i Tromsø og prøvd å begrunne hvorfor vi mener det er strategisk viktig å beholde dette kontoret i nordområdene.

Argumentasjonen er i hovedsak knyttet opp mot inntrykket vi har fått av saksbehandlingen, forslaget til strategi 2026 – 2030, Amnestys ideologi og regionale forhold i nord.

Vi har stor forståelse for at AIN ønsker å prioritere forsvar av menneskerettigheter utenfor Norge, særlig dagens verdensbilde tatt i betraktning, og at det viktige arbeidet som utføres av profesjonelle krever økte inntekter. Samtidig skal Amnesty fortsatt være en medlemsorganisasjon hvor enkeltmennesker kan engasjere seg på vegne av andre enkeltmennesker rammet av den økende globale urettferdigheten. Amnestys vesentlige samfunnsrolle som en grasrotorganisasjon som kan mobilisere brede lag av befolkningen forutsetter lokale og nære miljøer hvor folk samarbeider ansikt-til-ansikt og utvikler solidaritet i tillegg til kunnskap om menneskerettigheter. Det digitale og effektive må gjerne komme i tillegg, men den regionale tilhørigheten blir fortsatt viktig og må støttes, ikke undergraves.

Vi mener at Tromsø-kontoret er viktig som en lokal instans som «... inviterer folk inn i et handlingsfellesskap» i nord (jf. forslag til strategi 2026 – 2030), ikke minst pga. den store avstanden til de profesjonelle og styringsinstansen i sør.

Spørsmål relatert til saksbehandlingen

- a. Selv om organisasjonsspørsmål iht. vedtekter er styrets ansvar, er det grunn til å spørre om hvorfor prosessen ikke i større grad har involvert medlemsdemokratiet?
- b. Hvorfor vedtar man organisasjonsendring før strategien er vedtatt (skal vedtas på landsmøtet 2026)?

- c. Gjennom pandemien og i tida etterpå har AIN skaffet seg erfaring med effektivisering av møter og reduisering av kostnader gjennom aktiv bruk av nettmøter, videokonferanser m.m. i en slik sammenheng. Hvorfor er det ikke vurdert å fortsette med utvikling av slike arbeidsformer mellom regionale og sentrale medarbeidere i stedet for å sentralisere personell?

Innholdet i styringsvedtaket

For oss dreier dette seg spesielt om to forhold:

- Aktivisme og aktivitet i nord
 - AINs tilstedeværelse i nordområdene
- a. Aktivisme og aktivitet i nord

Regionkontoret i Tromsø har hatt stor betydning for all aktivitet i den nordlige landsdelen, fra Helgeland i sør til Finnmark i nord. Dette er blitt bekreftet både på regionmøter og i direkte møter. I et brev fra styret er det eksplisitt sagt at all aktivitet skal ivaretas minst like godt som tidligere gjennom tilkoping til dedikerte kontaktpersoner sentralt, men lite eller ingenting om hvordan dette skal skje. Vi mener at sentraliseringsvedtak sjeldent, verken i eller utenfor AIN, har hatt positiv effekt på regional og lokal aktivitet. Ifølge forslag til strategi 2026 – 2030, vil AIN «... bygge ungdom og studenter som den tydeligste drivkraften i organisasjonen og utvikle nøkkelaktivister og frivillige ledere gjennom målrettet støtte». I den sammenheng minner vi om at Tromsø er en universitetsby med sentral beliggenhet i nordområdene. Universitetet i Tromsø, Norges arktiske universitet (UiT) hadde høsten 2024 over 16 000 registrerte studenter, noe som utgjør et anselig grunnlag for rekruttering, aktivisme og samarbeid. Det er også verdt å nevne Senter for geopolitikk, fred og sikkerhet som er etablert ved UiT.

- b. AINs tilstedeværelse i nordområdene

Nordområdene har i den seinere tid blitt stadig viktigere i internasjonal og nasjonal strategisk sammenheng. Det kan handle om geopolitikk, forholdet til nabo- og samarbeidsland og om situasjonen for urfolk og andre minoriteter. Her har søkelyset blitt sterkere fordi ledere i de store landene eksponerer en politikk som utfordrer spørsmål som gjelder menneskerettigheter, demokrati, kolonialisme, internasjonalt samarbeid, m.m. Som følge av tidligere landsmøtevedtak skal AIN fortsatt engasjere seg i urfolks situasjon i Norden og Nordvest-Russland.

I denne sammenheng har både regionkontoret i Tromsø og byen Tromsø vært viktige. Som eksempel på det siste kan nevnes at AIN- rapporten om mobbing av samer ble presentert i

Tromsø og at den internasjonale rapporten etter prosjektet «Just Transition in Sápmi» ble framlagt under fjorårets Arctic Frontiers -konferanse i Tromsø. Det ble arrangert åpent debattmøte om rapporten i et påfølgende Amnestyseminar. Det gav virkelig mening å knytte disse hendelsene til den store internasjonale konferansen i Tromsø. Vi vil hevde at også i framtida vil det bli stadig viktigere å gjøre slike arrangement i nord; det være seg i Kirkenes, Karasjok, Kautokeino, Lakselv, Alta, Tromsø, Hattfjelldal, Vefsn, m.m.

AIN kan ikke ha tilstedeværelse på alle disse stedene, men vi mener at et regionalt kontor med kjennskap til landsdelen har vist at det er den beste tilrettelegger for aktiviteter som dette i nord.

Så vet vi at det er store utfordringer i vårt naboland Russland når det gjelder menneskerettighetene. Hva AIN generelt kan gjøre i denne sammenheng ivaretas nok best nasjonalt. Men AINs engasjement i situasjonen for menneskene i Nordvest-Russland og i vårt tette naboforhold til dem krever synlighet og tilstedeværelse i nord.

Barents Pride er et eksempel på dette, og der har kontoret i Tromsø spilt en viktig rolle.

I forslaget til strategi 2026 – 2030 er ett av målene beskrevet slik: “I Norge har vi et særskilt fokus på at samer får sine rettigheter oppfylt og at ingen mennesker opplever rasisme”. Sentrale samiske kjerneområder ligger i nord, uavhengig av nasjonale grenser i Arktis. Som en naturlig konsekvens bør AIN være synlig og tilgjengelig via et kontor i Tromsø.

Når det gjelder situasjonen og dominansen fra vest, altså USA, så er et ikkeusannsynlig scenario at USAs ønsker om geografiske områder og innflytelse også utfordrer viktige menneskerettighetsspørsmål i nord: ytringsfrihet, rettighetene til urfolk/minoriteter og diskriminering. Når resten av samfunnet vier nordområdene stadig større oppmerksomhet mener vi det er direkte galt av AIN å planlegge utfasing av kontoret i Tromsø. Kanskje burde AIN av strategiske grunner styrke både oppmerksomhet og tilstedeværelse når det gjelder nordområdespørsmål.

Innstilling fra styret

Styret takker Eva Birgitta Riiser, Rigmor Åsrum Skille, Jasmine Ludvigsen, Arne-Wilhelm Theodorsen og Elisabeth Ursfjord for forslaget.

Forslaget er klart formulert. Styret anerkjenner engasjementet for den regionale tilstedeværelsen i nord, og har stor forståelse for at vedtaket føles som en stor endring i vårt arbeid med regional og lokal aktivisme.

Styret innstiller likevel på å stemme nei til forslaget. Beslutningen ble tatt hovedsakelig av økonomiske grunner da organisasjonen må redusere sine kostnader i årene fremover. Samtidig viste analyser at Amnesty International Norge bruker langt større ressurser på aktivisme enn sammenlignbare seksjoner, og at vi med det må finne mer effektive måter å drive vår aktivisme på. Sammen med erfaringer knyttet til et lavt antall ansatte på enkeltkontorer er konklusjonen at vi må redusere antall kontorer, noe som har ført til den beslutning som ble gjort i denne saken.